

ויקבלו את הפלכות קדושים על יונים. ועל זה ופרסין, מלך פרס נשמעaban.

או חסיד קדוש, כמה חרוה על חרוה באותו מעין. באותו מני מגדים כל מני אילנות שהחיב הקדוש ברוך הוא בגין ערדן, וכולם קיימים לרפואה, עלים ופרות ונפשים, ולשםחת הלב פמיד. ואין בינהם רעב ודקאה ואנחתה לעולמים. אשר הקם שלכל זה מצפים וכל זה גנוו להם.

אמר רבי שמואל, בקרקע המקדש הזה יש מאותן הפלאות. אמר לו, או רבי, או רבי, אשרי חלקך שפל זה באותו על גבי אותו מטען רקסום, אבל אין מי שיכל להסתפל בו. לפעםים אוורו אור, לפעםים חשך, לפעםים גון ארgeomן, נוצצים שהעינים לא יכולות להסתפל למעלה. (ההיא) היא שששלת, חסיד קדוש, מאותו בקרקע המקדש, ראש הישיבה לא נפרד ממנה, שהרי גנוו הוא בתוך טירון, והרי אמרתי לך מה שאמרתי, אבל נשאל דבר זה, ותדע מה שתדע.

ירדן זה נכס ונמשך זמן אחד בשנה לתוכו אותו נהר שיוציא מעין ולא מאותם ארבעה נהרות שנמשכים מפנה, אלא בו מפש. ביוון שהגיע אליו, הוא נמשך ומחפשט ונכנס לתוך הירדן. וביוון שmagiu לתוך בקרקע המקדש, נמצא שם שלשה ימים, ולא מתרפש ולא נمشך למקום אחר. ואמר ראש הישיבה, שפחוור אותו נהר למקומו, משאיר שם כל מני צוירים שעוזה הקדוש ברוך הוא בגין ערדן, שאוותם צירום גנוו מחת מקומם.

אלה ban ואלה ban, וועלם

עלילוגין. ועל דא, ופרסין, מלפה דפרס, אשטעה הכא.

או חסיד קדוש, כמה חרוה על חרוה, בההוא מעינא. בההוא מעינא, מגדלא כל זיני אילניין, הנציב קדשא בריך הוא בגין ערדן, וכלהו קיימי לאסוטה, טרפין ואייבין וענפין, ולהדו לבא תדר. וליית בינייהו בפנא, וראגה, ואנחה, לעלמיין. זכה עמא דכל דא ממחאן, וכל דא גנייז לון.

אמר רבי שמואל, בקרקע דהאי מקדשא, אית מאlein פליין, אמר ליה, או רבי, או רבי, זכה חילזך דכל הא בההוא על גבי ההוא מעינא רקיימה, אבל לית מאן דיכיל לאסתכלא ביה, לומניין נהירו דיליה נהזרא. לומניין חשובא, לומניין גוון אריגוונא. מניצאן דלא יכלין עיינין לאסתכלא לעילא. (ס"א הראי) היא דשאלה חסיד קדוש, מההוא בקרקע דמקדשא, רב מתיבתא לא פריש מגיה, דהא גנייז איה גו ירדנא, והא אמינה לך מה דאמינה, אבל נשאל מלה דא, ותנדע מה דתנדע.

ירדן דא, על ואתמשך זמן חדא בשטא, גו ההוא נהר דגניק מעין, לאו מאינון ארבע נהרין דאתמשבן מגיה, אלא ביה ממיש. ביוון דמטי לגביה, איהו אתמשך ואתפשט רveal גו ירדנא. וביוון דמטי גו בקרקע דמקדשא, אשטעה תפין תלת יומין, ולא אתפשת ולא אתמשך לאחר אחרא. ואמר רב מתיבתא, דכל אהדר ההוא נהר לאטריה, שביק פמן, כל זני צירין, דקא עbid קדשא בריך הוא בגין ערדן, דאיינון צירין גנייזין, דתחות דוכתיהו. (חסר).

אלין הכא ואلين הכא, וטלקי ונחתי